

*Hoe dat des graven sone van Athenen claechde van liefde
die hi op Margarieten droech.*

Dat .xv. capittel.

“Wats mijn!?”¹ Hoe heeft mi liefde bedwongen op een die schoonste, die gracelicste² van wesen diemen vinden mach in alle die werelt, dat is die over schone Margrieta van Lymborch, des coopmans dochter, wiens edel, schone wel volmaechtede mijn herte vierich ontsteect, dat m[i]³ een ure van haer te sine dunct .M. jaer. Venus, wat hebdi aen mi versien dat ghi mijn herte aldus doer schiet met uwen hettigen stralen,⁴ berovende mi mijn cracht, sin ende memorie? O, Margrieta, wel schoone bloeme, hoe luttel weet ghi dat ick be-[b3vb]hangen ben met uwer minnen, gevangen int nette van amoruesheden!? O, Margrieta, Margrieta, u vadere en was noyt gheen coopman, mer het was een edel man, also dijn habijt, dijn wesen, dijn wercken⁵ wel betonen, want al u doen dat is edelre dan edel! Ende alle edelhede die heeftse lief, ende si haet alle vileynicheden ende bemint alle eerbaerheden. Ende dat sijn die punten die mi doen blaken int vier van minnen. Ende⁶ schaemte verbiet mi haer mijnen last tondeckene.⁷ Hoe sal ict dan maken? Ay lacen, ic en weet, want ontseytse mi troost,⁸ ic storve van drucke. Nochtans voeget elcke maecht wel dat weygeren.”

Dus stont Etschijtes tegen hem selven⁹ ende claechde, beladen met groter fantesijen, hoe dat hijt maken mochte dat hy troost vercrege van haer, die hem die sinnen ghestolen hadde.

---

1. Wats mijn!?: Wat overkomt mij nu!?

2. gracelicste: gaandeweg kreeg ‘gracelic’ (genadig) ook onze betekenis ‘gracieuus’.

3. Vorsterman 1516: datmen — verderop in de tekst wordt meerdere malen ‘mi’ gebruikt in de betekenis van ‘men’.

4. hettigen stralen: vurige pijlen

5. wercken: gedrag

6. Ende: Maar — deze betekenis van ‘ende’ komt vaker voor.

7. tondeckene: te openbaren

8. troost: alles tussen een aanmoedigende glimlach en het zevende hemelbed.

9. stont ... tegen hem selven: vocht tegen zichzelf

[b3va] *Hoe Margarieta haer selven verwandelen ginc inden wijngaert, daer Etschijtes bi haer quam.*

Dat .XVI. capittel.

[b3vb] “Hoemen hier vruechde bedrijft boven screven,¹ hoe groote ghenoechte dat ic sie bedriven van herpen, van luyten, sanctorien,² floyten, tis mi al verdriet. Ick waer vele liever by vader ende moeder dan hier te sine. Nochtans so doet mi die grave van Athenen al waer ic sijn eyghen dochter. Wat ic ghedincken can, dat is mi bereet, dies ic Gode danc dat ic hier geraect ben. O, vader ende moeder ende broeder Heyndric, ic wilde dat ghi wist dat ic so wel hier ben. Mer lacen, neen ghi, dies u vaderlick herte, weet ic wel, seer tonvreedden is. Och, ofte die coopman dat geluc had dat hi quame [b4ra] te hove bi mijnen vader, moeder ende broeder, dat waer een vruecht, ende hy hem lieden vertellen mochte ons ghevarennisse!”³

Margrieta aldus staende teghen haer selven fanteserende op haer vrienden, ghinc si sitten inden wijngaert⁴ om haer te vermakene.

Daer si dus sadt inden roosegaert, so quam hem Etsijtes al daer wandelen ende vermeyen⁵ ende sach Margrieta van verren sitten. Hi stont in twifel ende peynsde ofte hi bi haer gaen wilde ofte niet. Hy verstoute⁶ hem selven ende ghinc inden roose gaert daer Margarieta in sadt, ende hi groetese herteliken met soetmondiger spraken, also een edel man is sculdich te groeten een eerbaer, suver maecht.

Margrieta horende die soete beleefde tale, dancte hem seer der huesscher⁷ groeten, segghende: “O, edel joncheere Etsijtes, ghi maect mi beschaemt der eeren ende der weerdicheden die ghi mi doet. Die en treck ic niet aen mi, want ickes niet weert en ben!”

---

1. boven screven: excellent

2. sanctorien: snaarinstrument, mogelijk een ‘hakkebord’.

3. ghevarennisse: lotgevallen

4. wijngaert — doet hier dienst als lustoord / locus amoris, gelet op de volgende zin, waarin Etsijtes het heeft over een “roose gaert”.

5. vermeyen: vermaken

6. verstoute hem selven: vatte moed

7. huesscher: hoffelijke

10
te houē bi mijnen vader moeder en
broeder dat waer een vuecht. en hy
hē liede vercelen mochte ons gheua
rennisse. **M**argrieta aldus staende
teghē haer seluē fanteserēde op haer
vuende. ghinc si sittē indē wīngaert
om haer te vermakene. Daer si dus
sadt inden roose gaert. so quam hem
etsijtes al daer wādelen en vernepe
en sach margrieta vā verren sitten.
Hi stont in twifel en pepnde. ofte hi
bi haer gaen wilde ofte niet. hy ver
stoute hem seluē en ghinc indē roose
gaert daer margarieta in sadt. en hi
groetse herte like mer soetmondiger
spraken also een edel man is sculdich
te groeten een eerbaer suuer maecht
Margrieta hoerde die soete bekeede
tale danctē hē seer der huetlicher groe
ten legghende. **E**del ioncheere etsij
tes ghi maect mi beschaemt der eere
en der weerdicheden die ghi mi doet.
die en treck ic niet aen mi. want iches
niet weert en bē. **E**tsijtes hoende de
soetmondighe tale sepe. o margrie
ta schoon suuerlike maecht ghi segt v
beliefte. ghi sijt al meer weert. ia veel
meer dan ic v wel gelegghen can. **E**
margrieta schoon suuerlike bloeme.
het is iammer en schade dat ghi niet
en sijt eens conincs dochter. want al
waer ic eens keplers oft eens conincs
sone so soudi mi in allen uwen wesen
en maniere wel behaghen. en mijnē
vader des gelijc. en mijnre moeder
mede. **M**argrieta antwoerde leggē
de. etsijtes iongelinc ghi segt v ducht
ic en doe niet meer dan ic ben sculdich
vā doen. bi onloue ioncheere. ic sie dat
ghi murmurert. wat melcomt v ich
hoer v sichten. en ic sie v veranderen
van coluere v moet wat letten. heeft

v pemāt verstoort. oft heb ic v pet te
nae ghesproken dat is mi leet. legget
mi wat v derende is. **E**tsijtes sepe. o
schone bloeme margrieta. hier in de
sen lustigē roose gaert in desen wīn
gaert sijn vele manieren vā schonē
bloemen. mocht icker een af plucken
in eerbaerheden. ick soude vergeten
ancrsten soighen en sichten. mer ic
duchte neen ick. **N**een sepe margrie
ta etsijtes waer by. hier staen roosen
lepen/ acolepen/ violetten/ pepnpen/
herfouwen/ die haer seluen ontpu
ken doer die soethede der sonnen. die
margriethens die na mi voeren den
name. dese wel riekende bloemkens
doen verlichten den droeuen gheest.
en verconforteren oft sterckē dat her
te. **D**oen sepe etsijtes. o margarieta
ghi segt al waer. het is melodpe te si
ne indē rooke deser soeter wel riken
der bloemkens. die so soete vā rooke
sijn so dat si verbliden en vermakē
dat herte tot nyeuwer vuecht. **E**nde
noch segge ic mocht ic een van desen
soeten blymē plucken ic ware gesont
oft den rooke vā soetichede vā haer
gheerighē dat waer mijnder qualen
voetsele. **M**argrieta die seide. o etsij
tes ioncheere nu verstaec ick v wel v
meninghe. al brengdijt in parabolē
bi als van eender bloemen. ic ben die
bloem dat hoer ic wel die ghi begeert
Etsijtes ic waer v vele te neder om
v te belieuen oft te minnen. v vader
die is een graue vā athenen. v moe
der nyctiam een grauine. en ic lacē
en ben mer eens coopmans dochter
sonder goeterue oft sonder landt. en
ghi en soudet mi in eeren niet moghē
ghebueren. ick waer v veel te sechte
gheboē ende tarme van goede. dus

Etsijtes horende de[se]¹ soetmondighe tale, seyde: “O, Margrieta, schoon, suverlike maecht, ghi segt u beliefte.² Ghi sijt al meer weert, ja, veel meer dan ic u wel geseegghen can! O, Margrieta, schoon suverlike bloeme, het is jammer ende schade dat ghi niet en sijt eens conincs dochter, want al waer ic eens keyzers oft eens conincs sone, so souidi mi in allen uwen wesen ende manieren wel behaghen, ende mijnen vader des gelijkx, ende mijnre moeder mede.”

Margrieta antwoerde, seggende: “Etsijtes jongelinc, ghi segt u duecht.³ Ic en doe niet meer dan ic ben sculdich van doen. Bi orlove, joncheere, ic sie dat ghi murmureert.⁴ Wat mescomt u? Ick hore u suchten, ende ic sie u veranderen van coluere.⁵ U moet wat letten.⁶ Heeft [b4rb] u yemant verstoort, oft heb ic u yet te nae ghesproken? Dat is mi leet. Segget mi wat u derende is!”

Etsijtes seyde: “O, schone bloeme Margrieta, hier in desen lustigen roose gaert, in desen wijngaert, sijn vele manieren van schonen bloemen. Mocht icker een af plucken⁷ in eerbaerheden, ick soude vergeten ancxsten, sorghen ende suchte[n]. Mer ic duchte, neen ick ...”

“Neen,” seyde Margrieta, “Etsijtes, waer by?⁸ Hier staen roosen, lelyen, acoleyen, violetten, peynsyen,⁹ kerssouwen,¹⁰ die haer selven ontplucken¹¹ doer die soethede der sonnen. Die margrietkens, die na mi voeren den name, dese wel riekende bloemkens doen verlichten den droeven gheest ende verconforteren oft stercken dat herte!”

Doen seyde Etsijtes: “O, Margarieta, ghi segt al waer. Het is

---

1. Vorsterman 1516: de-

2. ghi segt u beliefte: u mag zeggen wat u wilt (maar ...)

3. ghi segt u duecht: u mag (mij) complimenteren (zoveel als u wilt)

4. murmureert: in uzelf praat, mompelt

5. veranderen van coluere: zuchten en van kleur veranderen zijn voor elke middeleeuwer herkenbare ‘ovidiaanse’ tekenen van verliefdheid.

6. U moet wat letten: U heeft ergens last van.

7. plucken in eerbaerheden: lett. op een nette manier defloreren

8. waer by: waarom

9. peynsyen: vergeet-mij-nietjes (Frans: pensee)

10. kerssouwen: madeliefjes

11. Margriet, die niet ‘geplukt’ wil worden, begrijpt Etsijtes zogenaamd verkeerd door zijn “af plucken” te interpreteren als “ontplucken” (ontluiken).

melodye¹ te sine inden rooke deser soeter wel riekender bloemkens, die so soete van rooke sijn so dat si verblijden ende vermaken dat herte tot nyeuwer vruecht. Ende noch segge ic:² Mocht ic een van desen soeten blomen plucken, ic ware gesont, oft den rooke van soeticheden van haer ghecrighen, dat waer mijnder qualen voetsele.”³

Margrieta die seide: “O, Etsijtes joncheere, nu verstae ick [wel u] meninghe, al brengdijt in parabolen⁴ bi als van eender bloemen. Ic ben die bloem, dat hoer ic wel, die ghi begeert. O, Etsijtes, ic waer u vele te neder om u te believeen oft te minnen. U vader die is een grave van Athenen. U moeder Nychiam⁵ een gravinne, ende ic, lacen, en ben mer eens coopmans dochter sonder goet, erve oft sonder landt. Ende ghi en soudet mi in eeren niet moghen ghebueren.⁶ Ick waer u veel te slechte⁷ gheboren ende tarme⁸ van goede. Dus [b4va] laet dat bliven!”

Etsijtes dit horende, seide: “Ay lacen, tis al waer. Ghy sijt mi te neder. Dats dat mi deert. Nochtans om dier saken wil[le] en sal ic u niet laten te beminnen ende liefde te draghene, ende dat in eerbaerheden, sonder vileynicheyt!”

Margrieta die sprac: “Etsijtes, God sijs u loon. Ick dancx u dat ghi my goede jonste dragende sijt.⁹ Mer in liefden en wil ic also noch niet terden.¹⁰ Ick wil mi daer af wachten¹¹ al dat ick can, want vlas ende vier is haest ontsteken, licht gheblust. Messchien, Etsijtes, had ghi uwen wille van mi, twaer u genoegh. Ende daer wil ic mi voor wachten, want ic en hebbe niet meer te bewaren dan mijn eere. Ende verlore ic die onnoselick,¹² so waer ic gheschent ende gheblameert

---

1. melodye: een genot

2. Ende noch segge ic: Maar toch blijf ik zeggen

3. mijnder qualen voetsele: een heilzaam dieet voor mijn ziekte

4. parabolen: gelijkenissen

5. Nychiam: Nicea

6. ghebueren: omgang hebben met

7. slechte: simpel, onaanzienlijk

8. tarme: te arm

9. goede jonste dragende sijt: goedgunstig gezind bent

10. terden: treden

11. daer af wachten: daarvoor hoeden

12. onnoselick: onnadenkend

voor ander maechden. Aldus en wil ic niemant trecken in liefden noch selve in liefden niet terden!”

Met deser talen ende antwoerde schiet Margrieta van Etsijtes ende ghinc ter salen.

laet dat bliuē. **E**stijtes dit horende sei
de ap lacer tis al waer. ghy sijt mi te
neder dats dat mi deert. nochtās om
dier sake wil en sal ic v niet latē te be
minnen en liefde te draghene. en dat
in eerbaerhedē sonder vileynicheyt.
Margrieta die sprac. estijtes god sijt
v loon. ick daer v dat ghy mi goede
ionste dragende sijt. mer in liefden en
wil ic also noch niet terden. ick wil mi
daer af wachren al dat ick can. want
vas en vier is haest ontfleken. licht
ghebluft. **M**eschien estijtes had ghy
uwen wille vā mi twaer v genoech.
en daer wil ic mi voor wachtē. want
ic en hebbe niet meer te bewarē dan
mijn eere. en verlore ic die onnoselick
so waer ic gheschent en gheblameert
voor ander maechden. **A**ldus en wil
ic niemāt treckē in liefden. noch selue
in liefde niet terden. **M**er deser talen
en antwoerde schiet margrieta van
estijtes en ghinc ter salen.

Hoe Estijtes hem seluē doerstekē
wilde. en haddet ghedaen **S**ueraert
een ghetrouwe ridder.

Dat. vij. capittel.

Estijtes estijtes nu sidp trooste
loos alleen hier butē weten vā
liefde. margarieta dijn liefen achtet
dijns niet. **W**at sal ic maken ic moet
besternē. want gaec ic staec ic ligghe ic
slaep ic waech ic altoes ben ick beslich
met haerder liefden. **E**n lieuer dan ic
dese quellinghe langer gedoooghē sou
de en verdwinē op niet sonder troost
van liefde. daer ick haers niet en be
gheer daer in reynichede. en mi daer
en bouē versmaet. ic sal mi seluē ont
luten so bē ic der quellinghe quijte. en
steruē ter liefden vā haer die mi ver
smaet. **O** ghy amouefse minnaers

neemt exempel aen mi. gheeft v lief
de ouer daer ghy liefde vint. en hange
v sinnē niet daer ghy ongehoort blijft
sterft niet dupsentich doden. **M**er de
ser talen en woerdē tracket sijtes sijn
sweert wt sijnder scheeden. en soude
hē seluē gedoor hebbē en hadde ghe
daen een ghetrouwe ridder hetende
euac. die quā tē aenganghe en wiāc
hem dat sweert wter hant. en als die
lief hadde en noode soude gesien heb
ben sijn mesquame. en seide tot hem.
O lieue ghesele wat hebdi vorē wat
wildp maken. sidp dul oft lot. sult ghy
oft vaesop. waer om wildi v seluē dat
leuē nemē. wat dinghe is uwes sins
legt mi wat v lettende is. **E**stijtes co
mende tot hē seluē verfluchte. **D**oe sei
de euac. o here en mijn vrient daecht
mi uwen noot waer omē dat ghisijt
in deser desperacien. dat ghy v seluen
doden wilt. oft wat v ghebreect. heeft
v pemāt vet mesdaen segghet mi. ick
sal dat so hoghelike wrecken datmē
daer af sprekē sal ouer iare en daghē
Doe antwoerde estijtes euac. mijn
ghetrouwe vrient ten is ghenē noot
ic en beghere gheen wiake. waerder
pemant die mi verroute ofte na dede
ic soudt selue wel dorren wreken. ten
waer ghenen noot dat ander lieden
wreke soudē mijn mesual. **D**oe sprac
euac. ic kenne lieue heere en neue dat
d; waer is. **M**er nu bid ic v ouer mij
knyen op alle vrientschappe die ic v
opt ghedaen hebbe en noch doen sal
dats dat ghy mi doch segghē wilt dat
last uwer herrē. **I**c sie en ic merche aē
v aenschijn en aen dijn veranderinghe
dat ghy ghequelt sūt vā minnen.
Aldus bid ic v estijtes mij lieue weer
de neue dat ghy mi doch segghen wilt

*Hoe Etsijtes hem selven doersteken wilde, en haddet ghedaen*¹
*Ev[ac],*² *een ghetrouwe riddere.*

Dat .XVIJ. capittel.

“Etsijtes, Etsijt[e]s, nu sidy troosteloos alleen hier, buten weten van³ liefden. Margarieta, dijn lief, en achtet dijns niet. Wat sal ic maken? Ic moet besterven! Want gae ic, stae ic, ligghe ic, slaep ic, waeck ic, altoes ben ick besich met haerder liefden. Ende liever dan ic dese quellinghe langer gedooghen soude ende verdwinen⁴ op niet sonder troost van liefde, daer ick haers niet en begheer dan in reynicheden, ende [si]⁵ mi daer en boven versmaet, ic sal mi selven ontliven. So ben ic der quellinghe quijte ende sterv[e] ter liefden van haer die mi versmaet. O, ghi amoruese minnaers, [b4vb] neemt exempel aen mi! Gheeft u liefde over daer ghi liefde vint, ende hangt u sinnen niet daer ghi ongehoort blijft. Sterft niet duysentich doden!”

Met deser talen ende woerden track Etsijtes sijn sweert uut sijnder scheeden ende soude hem selven gedoot hebben, en hadde ghedaen een ghetrouwe ridder, hetende Evac. Die quam ten aen ganghe⁶ ende wranc hem dat sweert uuter hant, [als]⁷ die[ne]⁸ lief hadde ende noode soude gesien hebben sijn mesquame, ende seide tot hem: “O, lieve gheselle, wat hebdi voren!? Wat wildy maken? Sidy dul oft sot!? Suft ghi oft raesdy?⁹ Waer om wildi u selven dat leven nemen? Wat dinghe is uwes sins? Segt mi wat u lettende is!”

Etsijtes comende tot hem selven, versuchte. Doe seide Evac: “O, here ende mijn vrient, claecht mi uwen noot, waer omme dat ghi sijt in deser desperacien dat ghy u selven doden wilt, oft wat u ghebreect! Heeft u yemant yet mesdaen? Segghet mi! Ick sal dat so hogheliken

-
1. ghedaen: voorkomen
  2. Vorsterman 1516: Eueraert
  3. buten weten van: verstoken van
  4. verdwinen op niet: helemaal wegwijnen
  5. Ontbreekt in Vorsterman 1516.
  6. ten aen ganghe: (snel) aangelopen
  7. Vorsterman 1516: *ende* als
  8. Vorsterman 1516: die
  9. raesdy?: verkeert u in staat van razernij?

wreecken datmen daer af spreken sal over jaren ende daghen!”

Doe antwoerde Etsijtes: “Evack, mijn ghetrouwe vrient, ten is ghenen noot. Ic en beghere gheen wrake. Waerder¹ yemant die mi vercorte of te na dede,² ic soudt selve wel dorren wreeken. Ten waer ghenen noot dat ander lieden wreken souden mijn mesval.”

Doe sprac Evac: “Ic kenne, lieve heere ende neve, dat dat waer is. Mer nu bid ic u over mijn knyen op alle vrientschappe die ic u oyt ghedaen hebbe ende noch doen sal, dats dat ghi mi doch segghen wilt dat last uwer herten.³ Ic sie ende ic mercke aen u aenschijn ende aen dijn veranderinghe dat ghi ghequelt sijt van minnen. Aldus bid ic u, Etsijtes, mijn lieve, weerde neve, dat ghi mi doch segghen wilt [c1ra] die rechte sake. Ic salder u in raden al⁴ waerdi mijn broeder, ende u ontlasten van swaren laste die uwer herten verweecht.”⁵

Als Etsijtes dese troostelijcke woorden hoorde van Evac, sinen neve, so seide Etsijtes: “O, Evac, lieve neve, tis ware, het is liefde die mi dus tormenteert ende die my brengt in desperacien, want die ic minne die acht mijns als gebroken scherven.”

Doe sprac Evac: “O, lieve neve, wye is die vrouwe ofte maecht die u liefde versmaet? Dat geeft mi vremde.⁶ Ghy, die een verbeyder⁷ sijt van vele landen ende steden! Wie is die vrouwe? Segt mi doch dat!”

Etsijtes seyde ende antwoorde: “Het is Margarieta van Lymborch, die hier int hof onthouden is met mijnen vader ende moeder. Dese heeft mi troost ontseyt ende mijn liefde versmaet ende met pruesschen moede⁸ van mi ghegaen, dat mi seere speet. Ben icx weerdich te versmadene?”⁹

Doen seide Evac: “Neen, ghi niet! Mer here, ghi moet verstaen ende over peysen dat Margrieta gelijk heeft dat si u liefde ontseyt heeft. Ic sal

---

1. Waerder: Ware er

2. vercorte of te na dede: benadeelde

3. De *Roman de la Rose* vraagt absolute discretie van de minnaar, maar adviseert even dringend om het liefdesgeheim te delen met een vriend om zo steun te krijgen.

4. al: als

5. verweecht: drukt

6. Dat geeft mi vremde: Dat verwondert mij

7. verbeyder: erfgenaam

8. met pruesschen moede: (zeer) zelfbewust

9. Ben icx weerdich te versmadene?: Verdien ik het om afgewezen te worden?

u die reden waer by segghen: Een maecht die haer selven over gheeft ten iersten versoecke, men seyt gemeenlic dat sijs meer geploghen¹ heeft dan eens ... Dus excuseer ic Margrieten van deser saken ende segghe dat si wel ghedaen heeft, ende dat si haer eer bemint boven silver oft gout oft al dat in die werelt is. Mer heere, daer omme en suldi niet laten haer goede jonste te draghen, want haer schoonheyt is weerdich dat mense begracyen² moet, ende dat doer haer duechdelijcke zeeden ende goede manieren. [c1rb] Ick en can anders niet ghemercken si en is van edelen gheslachte gecomen. Al seyt si dat een coopman haer vader is, ghy sulter noch anders af vernemen! Het leyt mi also inden sinne.”

Etsijtes horende dese troostelike woorden van Evac, sinen neve, wert wel ghetempert,³ ende hi dancte Evac van sinen trooste ende seyde: “Neve, ghi segt waer. Ic kenne dat ic onghelijc hebbe op Margrieten, want hadse haer selven tot my ghegheven, ic hadde gepeyst so ghi mi vertelt hebt. Dus wil ic op hoepe gaen leven ende bieden haer eere, salutacie ende weerde.”⁴

Dus ghinck Etsijtes ende Evac ter salen waert bi sijn vader ende moeder, welke moeder Margrieten niet wel en mochte omme datse⁵ Etsijtes lief hadde. Ende twas een quade teve van eenen wive, so men noch horen sal eer die hystorie eynde neemt.

---

1. meer geploghen heeft: wel vaker gedaan heeft

2. begracyen: begunstigen

3. wert wel ghetempert: hervond zijn geestelijk evenwicht

4. weerde: respect

5. datse: dat haar